वामदेवो गौतमः। बृहस्पतिः, १०-११ इन्द्राबृहस्पती। त्रिष्टुप्, १० जगती

यस्त्रस्तम्भ सहसा वि ज्मो अन्तान्बृह्स्पतिस्त्रिषधस्थो रवेण। तं प्रह्मास ऋषयो दीध्योनाः पुरो विप्रा दिधरे मुन्द्रजिह्नम्॥ ४.०५०.०१

यः। बृहस्पितः- मेधापालकः। वाचामाधारभूतमेधाधिदेवता बृहस्पितः। त्रिषधस्थःभूर्भुवःसुवर्लोकेषु स्थितः। रवेण- शब्देन वाचेति भावः।
बृहस्पतेर्वाचामाधारभूतमेधाधिदेवतात्त्वाद्रवशब्दस्य वागित्यर्थः। ज्मः- पृथिव्याः। अन्तान्।
सहसा- स्वशक्त्या। वि- विशेषेण। तस्तम्भ- निर्मितवान्। शिथिलान् दृढीकृतवान्। अपक्वान्
पक्वं कृतवान्। तम्। प्रत्नासः- पुराणाः। ऋषयः- सूक्ष्मदिर्शनः। दीध्यानाः- दीप्ताः। विप्राःमेधाविनः। पुरः- पुरतः पूज्यत्त्वेन। मन्द्रजिह्नम्- मधुरवाचम्। दिधरे- धृतवन्तः॥१॥

धुनेतयः सुप्रकेतं मद्नितो बृहस्पते अभि ये नस्ततस्रे।

पृषेन्तं सृप्रमदेब्यमूर्वं बृहेस्पते रक्षतादस्य योनिम्॥ ४.०५०.०२

धुनेतयः- कम्पनगतयः। सुप्रकेतम्- सुप्राज्ञं त्वाम्। मदन्तः- तोषयन्तः। बृहस्पते- मेधाधिदैवत। ये। नः- अस्मदीयाः। अभि ततस्रे- त्वामाभिमुख्येन स्तुवन्ति। अस्य- एषाम्। पृषन्तम्-रसिसञ्चकम्। सुप्रम्- सर्पणशीलम्। अदब्धम्- अहिंस्यम्। ऊर्व- विस्तृतम्। योनिम्-देवयजनसदनम्। रक्षतात्- पालय॥२॥

बृहस्पते या परमा परावदत आ तं ऋतस्पृशो नि षेदुः।

तुभ्यं खाता अवता अद्रिदुग्धा मध्यः श्चोतन्त्यभितौ विरुप्शम्॥ ४.०५०.०३

बृहस्पते । या- यत् । परावत् परमा- श्रेष्ठं स्थानं भवतोस्ति । अतः- तस्मात् स्थानादागताः । ते-अमी । ऋतस्पृशः- प्रकृतिनियतिभूतसत्यस्पर्शिनः । आ- आभिमुख्येन । निषेदुः- उपाविशन् । तुभ्यम्- त्वदर्थम् । खाता अवताः- प्रवणदेश इव । अद्रिदुग्धाः- स्थैर्योपलक्षितग्रावाभिषुताः । मध्वः- सोमा रसाः । विरप्शम्- मन्त्रान् शब्दयन्तः । श्चोतन्ति- स्रवन्ति ॥३॥

बृहस्पतिः प्रथमं जायमानो महो ज्योतिषः पर्मे व्यौमन्।

सप्तास्यंस्तुविजातो रवेण वि सप्तरंशिमरधमृत्तमाँसि॥ ४.०५०.०४

बृहस्पितः। प्रथमम्- आदौ। जायमानः- उद्भूतः। महः- महतः। ज्योतिषः- प्रकाशस्य। परमे-श्रेष्ठे। व्योमन्- नभित्त। चिदाकाश इति भावः। सप्तास्यः- सप्तसाधनभूमिकास्यः। तुविजातः-बहुधोद्भूतः। सप्तरिःमः- सप्तसाधनभूमिकास्थिचित्किरणसम्पन्नः। तमांसि- अन्धकारम्। वि-विशेषेण। अधमत्- अनाशयत्॥४॥

स सुष्टुभा स ऋकेता गुणेने वुटं रुरोज फलिगं रवेण।

बृहस्पतिरुस्रियो हव्यसूदः कनिकदद्वावेशती्रुद्दीजत्॥ ४.०५०.०५

सः- असौ। सुष्टुभा- शोभनस्तुतिमयेन। ऋक्वता- दीप्तिमता। खेण- मन्त्रशब्दमयेन। गणेन। फिलिगम्- भेदैकदृष्ट्या सरन्तम्। फिलिभेदः तेन गच्छतीति फिलिगः। वलम्- आवरणम्। वल संवरणे। रुरोज- बभञ्ज। बृहस्पतिः। हव्यसूदः- हव्यप्रेरिकाः। वावशतीः- कामयमानाः। उस्त्रियाः- गाः। चिद्रश्मीन्। किनकदत्- शब्दयन्। बृहस्पतिर्वागाधारभूतमेधाधिदेवतेति कारणेनैतेषु मन्त्रेषु शब्दो मुख्यः। उदाजत्- उद्घाटयति॥५॥

एवा पित्रे विश्वदेवाय वृष्णे युज्ञैर्विधेम् नर्मसा ह्विभिः।

बृहस्पते सुप्रजा वीरवन्तो वयं स्योम् पतयो रयीणाम्॥ ४.०५०.०६

एवा- एवम्। पित्रे- अस्मज्जनकभूताय। विश्वदेवाय- सर्वदेवमयाय। वृष्णे- वर्षकाय। यज्ञैः-उपासनेदानेः सङ्गतिकरणेः। हविर्मिः- चरुपुरोडाशध्यानभावनादिहव्यैः। नमसा- नमस्कारेण। विधेम- परिचरेम। बृहस्पते। सुप्रजाः- सुसन्ततियुक्ताः। वीरवन्तः- दानवीरकर्मवीरयुद्धवीरसखायः। वयम्। रयीणाम्- दानयोग्यसम्पदाम्। पतयः। स्याम-भवेम ॥६॥

स इद्राजा प्रतिजन्यानि विश्वा शुष्मेण तस्थाविभ वीर्येण।

बृह्स्पतिं यः सुभृतं बिभिते वल्गूयित वन्देते पूर्वभाजम्॥ ४.०५०.०७

यः। पूर्वभाजम्- पूर्वैर्भीजतम्। बृहस्पितम्। सुभृतम्- सुष्ठु हृदये धृतम्। वल्गूयित- स्तौित। वन्दते- नमस्करोति। सः- असौ। राजा- स्वामी। विश्वा- सर्वाणि। प्रतिजन्यानि- शत्रुबलानि। शूष्मेण- बलेन। वीर्येण। अभि तस्थौ- अधितिष्ठति॥७॥

स इत्क्षेति सुधित ओकिसि स्वे तस्मा इळा पिन्वते विश्वदानीम्।

तस्मै विश्राः स्वयमेवा नेमन्ते यस्मिन्ब्रह्मा राजीन पूर्व एति॥ ४.०५०.०८

यस्मिन्। राजिन । ब्रह्मा- बृहस्पितः। पूर्वः- प्रथमं पूज्यः सन्। एति- गच्छित । सः। सुधितः-शोभनध्यानयुक्तः। स्वे ओकिस- स्वगृहे । क्षेति- निवसित । तस्मै । विश्वदानीम्- सर्वदा । इळा-भूमिः। पिन्वते- वर्धते । तस्मै । विशः- प्रजाः। स्वयमेव- बलात्कारं विना प्रेम्णैव । नमन्ते ॥८॥

अप्रतीतो जयित सं धर्नानि प्रतिजन्यान्युत या सर्जन्या।

अवस्यवे यो वरिवः कृणोति ब्रह्मणे राजा तमवन्ति देवाः॥ ४.०५०.०९

यः। राजा। अवस्यवे- रक्षाकामाय। ब्रह्मणे- बृहस्पतये। वरिवः- हव्यानि। कृणोति- करोति। सः। अप्रतीतः- अप्रतिगतः। प्रतिजन्यानि- शात्रवाणि। सजन्या- मैत्राणि। धनानि। सम्- सम्यक्। जयति। तम्। देवाः- देवताः। अवन्ति- रक्षन्ति॥९॥

इन्द्रेश्च सोमं पिबतं बृहस्पतेऽस्मिन्युज्ञे मेन्दसाना वृषण्वसू।

आ वां विश्वन्त्विन्द्वः स्वाभुवोऽस्मे र्यिं सर्ववीरं नि येच्छतम्॥ ४.०५०.१०

इन्द्रः- ईश्चनाधिदेवता। च। बृहस्पते- मेधाधिदेवत। मन्दसाना- तुष्यन्तो। वृषण्वसू-सम्पद्वर्षको। अस्मिन्- एतस्मिन्। यज्ञे- देवपूजायां दाने सङ्गतिकरणे। सोमम्- रसम्। पिबत- अनुभवत । वाम्- युवयोः । स्वाभुव इन्दवः- हृदयक्केदनशीला अध्यात्मरसाः । आ विश्चन्तु-प्रविश्चन्तु । अस्मे- अस्मे । सर्ववीरम्- सकलवीर्यसम्पन्नाम् । रियम्- दानयोग्यसम्पदम् । नि यच्छतम्- दत्तम् ॥१० ॥

बृह्स्पत इन्द्र वर्धतं नः सचा सा वां सुमृतिभूत्वस्मे।

अविष्टं धियों जिगृतं पुरंधीर्जजस्तमुर्यो वनुषामरातीः॥ ४.०५०.११

बृहस्पते- मेधाधिदैवत । इन्द्र- ईशनाधिदैवत । नः- अस्मान् । वर्धतम्- वर्धयतम् । सा । वाम्- युवयोः । सुमितः । अस्मे- अस्माकम् । सचा- सहैव । भृतु- भवतु । धियः- अस्मिचित्तधारणाः । अविष्टम्- रक्षतम् । पुरन्धीः- पुरुधारणाशक्तीः । जिगृतम्- प्रबुध्यतम् । अर्यो वनुषाम्- आर्यसम्भजनशीलानाम् । अरातीः- शत्रृन् । जजस्तम्- नाशयतम् ॥११ ॥